

Synopsis: Nahum

door: J.N. Darby

Nahum

Wanneer we de onderscheiden karakters van de volken, waarmee het volk van God in hun geschiedenis in aanraking kwam, nauwkeurig zouden onderzoeken, zouden we waarschijnlijk in elk van hen een speciale vorm van kwaad vinden, die zeer duidelijk van de ander verschilde. In elk geval is dat zo met de voornaamste vijanden van het volk. Egypte, Babel en Nineve dragen speciaal het kenmerk van dat, wat zij zedelijk voorstellen. Egypte, waaruit het volk oorspronkelijk gekomen was, is een beeld van de wereld in haar natuurlijke toestand. Babel spreekt van verdorvenheid, in de uitoefening van macht, die het volk in slavernij brengt. Nineve is een type van de hoogmoedige heerlijkheid van de wereld die in haar verwaandheid alleen met zichzelf rekening houdt en daarom, eenvoudig reeds door haar hoogmoed. de openlijke vijand van het volk van God is. Zij zal, evenals al de anderen, geoordeeld worden en voor eeuwig verdwijnen onder het oordeel van de Almachtige. Er is een bevel van Jahweh tegen haar uitgevaardigd, dat haar naam nooit meer voortgeplant mag worden. Dit oordeel is zo duidelijk, dat de profetie die er van spreekt, heel weinig verklaring nodig heeft.

Zij begint met het karakter van God aan te tonen, in verband met dat wat Hij te verdragen heeft door de trots van de, mens. God is een jaloers God en Jahweh is een wreker van het kwaad. Het is een zeer ernstige gedachte, dat, hoe groot Zijn geduld ook moge zijn, er eenmaal een dag zal aanbreken. die bewijzen zal dat Hij het kwaad niet kan verdragen.

Toch is het ook een bemoedigende gedachte. Want door deze wraak van God zal de wereld voor goed bevrijd worden van de verdrukking en ellende, die gepaard gaan met het juk van de vijand en met zondige lusten, zodat zij mag gedijen en bloeien onder het vredevolle oog van haar Verlosser.

Hij heeft ongetwijfeld het kwaad vele jaren laten voortduren. Hij is niet ongeduldig, zoals onze arme harten zijn. Hij is traag tot toorn - een toorn die daarom te vreselijker is. omdat het de gerechtigheid is van Een, Die nooit Zijn geduld verloren had. Hij is groot van kracht en Hij houdt de schuldige geenszins onschuldig.ⁱ

Wie kan stand houden voor Zijn gramschap? Wie staande blijven bij Zijn brandende toorn?

Maar dit is niet alles. Wanneer Hij Zijn gramschap de vrije loop laat. doet Hij dit nooit doelloos; zelfs als Hij verwoesting moet aanbrengen. heeft Hij Zijn plannen daarmee. Want Hij is goed en een sterkte ten dage der benauwdheid. Wanneer het kwaad en het oordeel als een overstromende vloed opkomen. - het kwaad als een oordeel, het oordeel waartegen niets dat er door getroffen wordt, bestand zal zijn - dan zal Hij Zelf een veilige toevlucht zijn voor allen die op Hem betrouwen, want Hij kent hen allen bij name. Wat de heerlijkheid van de vijand betreft, ze zal vernietigd, uitgewist, geheel te niet gemaakt worden. In hun roekeloze zwelgpacten, terwijl zij dronken zijn en geen kwaad vermoeden, zullen zij als droge stoppelen geheel verteerd worden.

In hoofdstuk 1:11 vinden wij opnieuw de Assyriër, zo dikwijls reeds door de profeten in hun voorzeggingen genoemd, die kwaad bedenkt tegen Jahweh (vs. 12), hoewel wat duister, ziet denk ik op Israël. Want ook Israël, helaas, roemende, naar de geest van de wereld. op zijn zekere positie en kracht. valt onder Gods roede. de inval van de overstromende vloed van de grote wateren. Maar wanneer die door het land zal gaan (d.i. het land van Israël) zullen zij weggemaaid wordenⁱⁱ.

Maar deze roede voltooit Gods oordeel en dan, zegt de profeet, zal de verlossing van Israël volkomen en voor altijd zijn (vgl. Jes. 10:5, 24 en 25). Het juk van de Assyriër zal voor goed verbroken worden en de trotse en vijandige macht der wereld vernietigd; zoals de anti-christelijke verdorvenheid en opstand tegen God van tevoren reeds geoordeeld zal zijn. De goede tijding van een volle verlossing zal overal verspreid worden en Juda zal in vrede haar plechtige feesten kunnen vieren.

Ongetwijfeld was de inval van Sanherib de aanleiding tot het uitspreken van deze profetie; maar zij gaat klaarblijkelijk veel verder dan deze gebeurtenis, zodat het aangekondigde oordeel het eindoordeel is. Dit is opnieuw een voorbeeld van wat wij reeds zo vaak in de profetieën hebben waargenomen - een gedeeltelijk oordeel, dat als een waarschuwing of een bemoediging moest dienen voor Gods volk, terwijl het feitelijk alleen een voorloper van een toekomstig oordeel was, waarin al Gods handelingen en daden zouden verenigd en geopenbaard worden.

De goddeloze zal niet meer door Juda trekken, hij zal geheel vernietigd worden.

Indien God de totale verwoesting en verwerping van Jacob toeliet, dan was het omdat de tijd van het oordeel was aangebroken, maar een oordeel, dat daarmee niet eindigde. Zonder twijfel begon het oordeel bij Zijn eigen huis, maar zou dat het einde zijn? Neen! Wat zou het einde van de vijanden van het volk van God zijn, indien Hij het kwaad in Zijn eigen volk niet langer kon verdragen? Laat Nineve daarom zichzelf verdedigen, indien zij daartoe in staat is.

Maar neen, dat hol der leeuwen zal men binnendringen en de jonge leeuwen zullen verdelgd worden, zonder dat zij in staat zullen zijn zich te verdedigen. Aan het eind van Jesaja 2 en het begin van hoofdstuk 3 vinden wij dezelfde gedachtegang. Jacob was geoordeeld; de gehele familie, evenals Israël, van alles ontbloot en

geruïneerd; en nu was de wereld aan de beurt. Hoe groot de trots van Nineve ook mocht zijn, zij was niets beter dan anderen die hetzelfde lot hadden ondergaan, wellicht zelfs door haar zelf (Assyrië en Egypte waren lange tijd mededingers van elkaar). De vestingen van de Assyriërs zullen gelijk vijgen zijn, die door een eerste lichte schudding reeds afvallen en hun mannen zullen zonder kracht zijn alsof ze slechts vrouwen zijn. De verwoesting zal volkomen zijn. Het vuur zal het verteren. Ongetwijfeld heeft dit reeds een historische vervulling in de val van Nineve gehad. Maar de complete vervulling zal plaats hebben, als de Assyriër opnieuw op het toneel verschijnt; - Ik wil niet zeggen ten opzichte van de stad op zichzelf, die verwoest is, maar van de macht die dan in dat gebied heerst en tevens de hoogmoed van het land van Nimrod heeft geërfd.

ⁱ Dit is altijd waar en van onmetelijk belang. God houdt nooit de schuldige onschuldig. Het is in strijd met Zijn karakter. Het zou bezijden de waarheid zijn. Hij moge de zonde wegdoen, en de gereinigde zondaar aannemen: maar Hij kan Zich niet houden alsof zij niet bestaat, wanneer zij wel aanwezig is, noch er een onverschillige houding tegenover Innemen, wil Hij Zichzelf blijven. Het kan zijn dat Hij ons kastijdt voor ons bestwil, of om zijn regering te tonen, d.w.z. Hij kan Zich. met het oog hierop met onze zonden bezig houden. Hij kan ook de zonde geheel wegnemen en uitdelgen. in overeenstemming met Zijn eigen goddelijk karakter en heerlijkheid en dat tot onze behoudenis; belde zijn waar. Maar Hij kan Zich nooit onverschillig houden. alsof de zonde niet bestaat of iets onbetekenends is.

ⁱⁱ Mocht dit niet de gedachte wezen, dan is het de Assyriër, die voorspoedig is en zich in zijn voorspoed volkomen veilig voelt, maar die, (evenals Sanherib) wanneer hij in Juda zal komen. wordt weggemaaid en dan, evenals in Jesaja 10, zal Israëls verlossing volkomen zijn.